

Oponentský posudek diplomové práce Kateřiny Vackové

Postavení insolvenčního správce v insolvenčním řízení

Předložená práce má rozsah 53 stran vlastního textu, obsahuje seznam použitých pramenů v členění na knihy/učebnice, články, právní předpisy, judikaturu, internetové zdroje, dále abstrakt a klíčová slova v češtině a angličtině. Poznámkový aparát je přiměřený. Po formální stránce práce splňuje požadavky na diplomové práce kladené.

Volba tématu je vhodná. Insolvenční správce hraje významnou roli v insolvenčním řízení a jeho procesní postavení proto заслужuje důkladné zpracování, zvláště s ohledem na časté změny právní úpravy.

Systematika práce jakož i jazyk jsou přiměřené tématu. Práce je rozdělena do šesti částí, jádrem práce jsou části 4, 5 a 6, v nichž jsou postupně vyloženy práva a povinnosti insolvenčního správce, dále jeho odpovědnost a konečně jeho odměna a náhrada výdajů. V prvních třech částech jsou zpracovány předpoklady pro vznik funkce, výkon funkce a zvláštní kategorie insolvenčních správců. Proporce jednotlivých částí jsou přiměřené, ovšem text je pouze popisem zákonné úpravy, a navíc mezerovitým (IZ např. stanoví, z jakých důvodů může soud odmítnout potvrdit věřiteli ustanoveného insolvenčního správce – to diplomantka neuvádí, ale namísto toho uvádí ničím nepodložené tvrzení, že se negativní rozhodnutí soudu příliš často neobjevují – viz str. 15: to do diplomové práce nepatří).

Mimo uvedené části obsahuje práce Úvod (v němž se podává přehled zpracované problematiky) a velmi stručný závěr, v němž diplomantka negativně hodnotí některé aspekty aktuální právní úpravy, jiné pak hodnotí pozitivně. Obojí bude vhodné rozvést při obhajobě.

Počínaje čtvrtou částí se pojednává o činnosti (právech a povinnostech) insolvenčního správce v řízení. Hned na počátku, na straně 23, diplomantka vysvětluje, že vychází z pořadí zákonné úpravy, ač by některá ustanovení měla být zařazena jinak – např. ustanovení o majetkové podstatě. V tom jí dávám plně za pravdu a je škoda, že se tomuto diktátu zákonného pořadí nevzepřela. Diplomová práce není komentář zákona, který musí nutně sledovat pořadí jeho ustanovení. Naopak je výkladem tématu a sled výkladu má proto volit dle jeho vnitřní logiky. Musím však konstatovat, že ještě téměř v polovině práce není čtenáři vůbec osvětleno (a z práce samé by to vskutku nepochopil), jaký je hlavní a podstatný úkol insolvenčního správce v insolvenčním řízení. Být účastníkem /stranou/ incidenčního sporu hlavním smyslem jeho poslání jistě není. Takže výklad základního úkolu /postavení/ insolvenčního správce začíná

až bodem 4.1.3. na str. 29, aniž by byl za takový označen. Pouze opět jen víceméně sleduje zákonnou úpravu.

K celkovému hodnocení práce na závěr uvádím, že práce je celkem pečlivá, vyčerpávající zadané téma bez věcných chyb, avšak zároveň popisná a málo tvůrčí. Práci lze doporučit k obhajobě, navrhovaná klasifikace: 3.

V Praze, dne 13.1.2014

Prof. JUDr. Alena Winterová, CSc.
oponentka